

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 11/3/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 010: Học và làm theo tâm, nguyện, hạnh của Phật

Chúng ta học Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thì phải làm theo tâm, nguyện, hạnh của các Ngài. Cao Bá Quát có câu nói rằng: “*Gia nghiệp của Cha thì con phải nối truyền*”, cũng vậy, sự nghiệp của Phật, của Lão sư cũng cần phải nối truyền. Người sau phải biết tiếp nối người trước thì gia nghiệp của người trước mới phát dương quang đại.

Hòa Thượng nói: “*Tôi tích cực mở lớp bồi dưỡng, đào tạo người kế thừa để đời sau có người tiếp nối.*” Hòa Thượng từng khẳng định rằng nếu hiện đời làm tốt đến mấy đi nữa mà không có người kế thừa, tiếp nối thì sự nghiệp ấy chẳng khác gì một sự xác xơ. Do đó, người học Phật phải phát tâm học và làm theo tâm, nguyện, hạnh của Phật. Người trong dòng tộc phải phát huy truyền thống của gia tộc. Người học trò phải phát huy sự nghiệp của thầy. Đây là thiên chức, là bổn phận!

Tuy nhiên, khái niệm này gần như không có người nhắc nhở nên đang bị mai một dần. Con người đang thiếu đi chí hướng tiếp nối gia nghiệp. Họ không có người nhắc nhở! Vì sao không có? Vì người thầy khi ở giai đoạn học trò, đã không phát tâm tiếp nối sự nghiệp của thầy, nên khi trở thành thầy rồi, đã quên đi sự nhắc nhở. Cũng vậy, người làm con không phát tâm nối nghiệp gia tổ nên sau này khi trưởng thành cũng quên đi việc này.

Người xưa thường duy trì được sự tiếp nối này còn ngày nay thì hầu như rất ít hoặc có thì rất tan nhạt. Chúng ta hãy quán sát kỹ thì biết rằng Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền nhân đến thế gian này đều lấy thân phận Thầy giáo để tiếp cận, giáo hóa chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Phật Bồ Tát đều tích cực dạy bảo chúng sanh chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Cách chuyển đổi thế nào cho đúng, cho phù hợp? Tất cả đều được ghi chép rõ ràng trong Kinh điển. Bạn chuyển đổi được nhiều ít, đến mức độ nào là do sự dụng công của mình. Chính mình phải chân thật y giáo phụng hành, nghe lời dạy mà thật làm theo, chăm chỉ nỗ lực thay đổi tập khí xấu ác của chính mình. Nếu tập khí xấu ác đã thay đổi rồi thì các tập khí thói quen tốt sẽ hiển bày, những điều tốt đẹp từ nơi tự tánh sẽ lưu xuất ra.*”

Con người phần nhiều cho rằng số phận đã an bài và không cách gì thay đổi được. Câu chuyện của Viên Liễu Phàm cũng vậy, ông hoàn toàn buông xuôi vì tin rằng số phận đã an bài. Sau này Vân Cốc Thiền Sư đã dạy ông tích thiện để cải tạo vận mệnh. Việc thiện phải được chủ động ngay trong khởi tâm động niệm, làm sao việc làm đó trở

thành tự nhiên, tự động tự phát, không vì người ta làm thì mình mới làm hay người ta không làm thì mình cũng không làm. Cần chủ động, tự động làm mà không gượng ép và cưỡng cầu! Nếu cưỡng cầu thì kết quả không cao.

Hòa Thượng chỉ dạy rằng muốn cải tạo vận mệnh, hãy đọc Liễu Phàm Tứ Huân 300 lần, đọc đến thuộc lòng thì càng tốt. Đọc rồi cần phải ghi nhớ sâu sắc để có các việc làm thiết thực. Tổ sư Ấn Quang đã chỉ dạy cách chuyển đổi đó là: “*Kiên thành tự khả chuyển phàm tâm*” nghĩa là chân thành trong mọi sự mọi việc sẽ giúp chuyển đổi tâm phàm phu.

Hòa Thượng là tấm gương về việc thành công trong chuyển đổi từ thân nghiệp lực thành thân nguyện lực, từ thân không phước báu thành thân đầy phước báu. Không có phước thì không có cơ hội làm được việc gì, luôn đầy bệnh khổ, đầy não phiền, đầy chướng ngại. Cho nên trước tiên, chúng ta, người học Phật, phải làm cho chính mình trở thành người có đầy phước báu.

Muốn có phước thì phải tận tâm tận lực mà hy sinh phụng hiến, luôn tu phước, tích phước, tiết phước. Hòa Thượng đã vãng sanh, cả cuộc đời Ngài là sự hy sinh phụng hiến. Phục vụ người khác mới có phước, nhờ đó, mọi việc đều được hanh thông, kể cả nếu chướng ngại hay phiền não đến, đều sẽ tiêu nhỏ lại. Nếu để người khác phục vụ cho mình tức là chính mình đang hưởng phước. Người xưa có câu: “*Lộc tận thì nhân vong*” – phước hết thì phải chết.

Phật giáo hóa chúng sanh để giúp họ chuyển đổi nghiệp lực thành nguyện lực, từ thân nghiệp chướng thành thân nguyện lực. Nghiệp chướng là ngày ngày chúng sanh dùng thân này làm các việc sai lầm, khởi tâm động niệm đều là tạo tác ác nghiệp, suốt ngày chỉ chuyên lừa gạt người, không bao giờ nghĩ đến rằng tương lai con mình sẽ học theo và cứ kế thừa như vậy sẽ tạo thành một gia tộc lừa gạt.

Trong vi tế, thân nghiệp lực ngày ngày vướng vào “*sát đạo tâm*”, miệng “*nói dối, nói lừa, nói dối, nói lời hung ác, nói lời thù hận*”, ý thì “*tham sân si*”. Cho nên Phật dạy chúng ta trước nhất phải biết chuyển ác thành thiện. Phật pháp chân chánh phải bắt đầu từ việc này. Tà pháp không hề nhắc đến việc bỏ đi tập khí xấu ác cá nhân, mà cố sù cho việc thỏa mãn dục vọng, tư cầu. Đây là điểm để phân biệt được tà và chánh.

Người giáo hóa chúng sanh với tâm “*vô tư vô cầu*” thường đưa ra lời khuyên, lời nói chân thật. Ngược lại, người “*có tư có cầu*” sẽ nói những điều thỏa mãn tư cầu của người khác, từ đó, người nói đạt được mong muốn thỏa mãn tư cầu của riêng mình. Chúng ta nên biết rằng đã là chuẩn mực thì không được vượt qua, do đó, người tùy tiện vượt qua chuẩn mực, thỏa mãn tư cầu, thỏa mãn 16 tên giặc “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham sân si mạn*” chính là tà, không phải bạn lành.

Cho nên, vì không thật làm theo lời Phật dạy nên người học Phật không có thành tựu. Có những người giảng nói rất hay, hoa trời rơi rụng, chiêu dụ rất nhiều người nhưng không bao giờ nhắc tới việc xa lìa 16 tên giặc, chỉ là thỏa mãn tư dục, tư lợi, tư tình. Người nghe cảm thấy thích thú là vì họ cũng được thỏa mãn tư dục, tư lợi, tư tình của bản thân. Đúng như lời chỉ dạy của Hòa Thượng: “*Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt chứ không thích nghe khuyên*”. Lời nói lừa gạt là lời nói không đúng chánh pháp. Lời nói đúng chánh pháp là lời chân thật, khuyên bảo chúng ta rời xa tập khí xấu ác.

Cho nên, không dễ dàng để chuyển đổi thân nghiệp lực thành nguyện lực! Chúng ta phải như Hòa Thượng chỉ dạy là dừng mãnh tinh tấn một cách đặc biệt thì mới có kết quả. Chúng ta dụng công mạnh mẽ trong một thời gian, nhanh thì một năm, chậm thì ba năm là sẽ có sự chuyển đổi. Tuy nhiên, ngày ngày, có rất nhiều cơ hội để chuyển đổi nhưng chúng ta vẫn không nỗ lực làm. Rất đáng sợ mà mọi người lại chưa phản tỉnh ra!

Bản thân tôi chiêm nghiệm thấy rằng nếu không nỗ lực cải nghiệp, cứ sống bình bình cho qua ngày đoạn tháng, rồi đến một ngày nào đó, do không chuyển đổi nghiệp nên nghiệp lực tích tụ và bung ra thành quả báo hiện tiền. Lúc đó, không cách gì cứu được. Ở thế gian, đã có nhiều người như vậy, đang sống êm đềm, suôn sẻ thì tai ương ập đến. Họ là tấm gương để chúng ta phản tỉnh rằng, chúng ta ngày ngày tu tập mà còn cảm thấy muộn màng, áy vạy mà biết còn không làm, còn không cải đổi, vẫn phạm lỗi lầm thì nhất định, quả báo sẽ đến bất cứ lúc nào. Đừng chủ quan mà thấy việc chưa đến nên chưa sợ! Nghiệp chưa đến không phải là không đến, nghiệp không thấy rồi sẽ thấy! Chắc chắn tương lai quả báo sẽ đến, việc xảy ra với người là bài học rút kinh nghiệm cho ta!

Sự chuyển đổi phụ thuộc vào mức độ dụng công, mức độ y giáo phụng hành ở mỗi cá nhân. Tuy nhiên, ở thế gian lại chẳng ai hiểu điều này, để đổi đời, họ luôn là dùng mọi thủ đoạn để đạt được mục đích. Người xưa dạy: “*Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định*” – một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định chứ không tự nhiên mà có. Do vậy, một tên trộm, muốn ăn cắp được trót lọt cũng phải do phước báu, trong mạng có thì sẽ có, trong mạng không có thì vừa lấy trộm đã bị người ta bắt. Trong mạng tuy là có nhưng dùng thủ đoạn trộm cắp để đạt được thì đó là tạo nghiệp. Từ việc này chúng ta suy luận xem, ngày ngày, chúng ta đang dùng tâm thái gì?

Hòa Thượng sách tấn mỗi cá nhân cần nỗ lực thay đổi tập khí xấu ác của chính mình. Chúng ta có sẵn 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp cùng năng lực, trí tuệ của Phật nhưng một khi không thay đổi thì tập khí xấu ác sẽ che lấp hết những điều tốt đẹp đó.

Hòa Thượng nói: “*Khi tôi mới học Phật, Đại sư Chương Gia đã đem đạo lý này giảng dạy cho tôi nghe. Từ đó, tôi tích cực làm theo. Sau này học trò của Chương Gia Đại sư là một vị hoạt Phật, từng nói rằng: “Pháp sư Tịnh Không! Chúng tôi ở sau lưng Ngài thường hay nói về Ngài rằng Ngài thông minh nhưng đáng tiếc là đoản thọ. Thế nhưng mấy năm gần đây, thầy tích cực hoằng pháp lợi sanh, công đức*

hoàng pháp lợi sanh rất lớn, cho nên vận mệnh đã chuyển đổi rồi. Chẳng những thầy có phước báu mà tuổi thọ của thầy cũng đã được kéo dài rồi!”

“Đây là thật, không giả một chút nào! Không phước báu có thể chuyển thành có phước báu, không tuổi thọ có thể chuyển thành có tuổi thọ. Chỉ cần chúng ta tích cực đoạn ác tu thiện.”

Những việc gì lợi ích cho chúng ta là ác, những việc gì lợi ích cho chúng sanh là thiện. Do đó, chúng ta hãy làm các việc lợi ích chúng sanh. Ban đầu có thể có “cái ta” trong đó nhưng hãy kiểm soát để “cái ta” nhỏ dần, nhỏ đến mức không còn nữa. Phạm phu chúng ta chưa đạt đến vô ngã, đến không còn “cái ta” nhưng có thể kiểm soát để nó không còn hình bóng thô thiển.

Đạo lí mà Phật nói trên Kinh rất rộng lớn, mênh mông, nhưng chúng ta đã có tấm gương của Hòa Thượng để làm theo. Hòa Thượng đã y giáo phụng hành theo Đại sư Chương Gia, bắt đầu từ những việc rất nhỏ là bố thí từng xu, từng hào. Ngài đã tích cực làm và đã chuyển thân nghiệp lực thành thân nguyện lực ngay trong hiện đời. Muốn làm được như vậy, chúng ta phải rất tích cực, dũng mãnh tinh tấn một cách đặc biệt.

Ngày hôm qua tôi không được nghỉ trưa mà đi từ sáng đến chiều nên thân thể rất mệt mỏi. Tôi chỉ nghỉ được buổi tối nhưng sáng nay vẫn dậy sớm đúng giờ để chuẩn bị bài. Như vậy, chính mình đã chuyển nghiệp ngủ của mình thành ngủ đúng giờ. Muốn ngủ nữa cũng không được, đủ giờ là phải dậy. Rõ ràng là có thể chuyển đổi, vấn đề mấu chốt là chưa cương quyết mà thôi!

Hòa Thượng nhắc lại lời dạy của Ngài Lý Bình Nam rằng: **“Khi gặp người có phước mỏng thì Ngài Lý Bình Nam đều khuyên người đó phát tâm học tập để có thể làm người giảng dạy. Ngài Lý Bình Nam nói rằng công đức của việc giảng dạy rất to lớn. Việc làm này có thể giúp chuyển đổi nghiệp lực một cách tốt nhất. Sau khi chúng tôi nghe được lời nhắc nhở của lão sư Lý thì hiểu rõ được rằng hoàng truyền chánh pháp chính là gánh vác sứ mạng của Phật.**

“Phải có người phát tâm thay Phật làm việc này! Những người phát tâm thay Phật để hoàng truyền giáo huấn của Phật sẽ đạt được trí tuệ và thọ mạng của Phật, phước báu của họ sẽ rất lớn. Phát tâm thay Phật nói pháp thì họ sẽ đem nghiệp lực của chính mình chuyển đổi. Việc làm này được chư Phật tán thán!”

Nhiều năm trước, tôi đã nghe lời dạy này của Hòa Thượng nên tôi đã đi chia sẻ ở khắp mọi nơi. Thời gian đó việc đi lại rất gian nan, không thuận tiện như bây giờ, không có người trợ lực. Hiện tại, chúng ta tổ chức trại hè một ngày, đem lại thành quả to lớn. Các học sinh được dạy dỗ nên có sự thay đổi khiến ông bà, cha mẹ đều rất vui. Cho nên có công đức nào bằng công đức làm giáo dục tức là trồng người! Khi Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền không còn ở thế gian thì ai sẽ là người phát dương quang đại Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền? Phải có người phát tâm.

Tuy nhiên, ngày nay, người học thì đông nhưng người phát tâm lại quá ít. Người học chuẩn mực Thánh Hiền đã đạt được lợi ích mà không phát tâm đi làm công tác giảng dạy thì ai sẽ đi làm? Chẳng nhẽ lại là mấy người ăn nhậu ngoài kia sao? Chắc hẳn họ sẽ không thể phát tâm vào lúc này, chỉ đến khi họ quay đầu thì họ sẽ tìm hiểu để học tập. Người có thể phát tâm hoằng pháp lợi sanh có thể chuyển đổi được nghiệp lực. Phát tâm như vậy mới mạnh mẽ, không chỉ được chư Phật mà được tất cả mọi người đều tán thán. Nói rõ hơn, người phát tâm làm giáo dục được các chúng sanh ở các tầng không gian đều tán thán./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!